

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ فبروری ۲۰۲۰

"فاشیزم" است یا استبداد عریان؟؟

۲

چهارشنبه-- ۰۷ حوت ۱۳۹۸ - کابل: به دنبال نشر مطلب «"فاشیزم" است یا استبداد عریان» و مورد توجه قرار گرفتن آن از طرف مردم افغانستان و مقامات بین المللی به خصوص "سازمان عفو بین الملل"، و چه بسا اعصاب خرابی های "غنی احمدزی" آنهم قبل از "مراسم تحلیف"، امروز "امر الله صالح" اعلام داشت که "میخواهم به همه تصریح نمایم که من کسی را به اتهام توهین ، دشنام ، ناسزای گویی در پای نوشته هایم به مراجع عدلی و قضایی معرفی نکرده ام. آنچه که در رسانه های اجتماعی دست بدست می گردد اقدام شاخه حقوقی و سیاسی روند سبز افغانستان - رسا بخاطر دفاع از حریم سازمان و حریم خصوصی اعضای سازمان است" - [اغلاط املائی معاون اول رئیس جمهور منتخب ویراستاری نشده است. پورتال] در یادداشت امروز باز هم توجه شما را به همین مورد جلب می نمایم:

۱- ما در افغانستان ضرب المثلی داریم که گویند، "با یک دست پیش می کند و با دست دیگر پس می گیرد"، پاسخ "امرالله صالح" زیر فشار رسانه ها و نهاد های ملی و بین المللی می تواند مصداق کامل همین ضرب المثل باشد. چه در حالی که خودش در عقب تمام تحریکات اخیر علیه منتقدانش وجود دارد، می خواهد قسمی جلوه دهد که گویا این او نبوده که به طرف ضربه زده است بلکه کفشش این کار را انجام داده است. منتها "امرالله صالح" در این گریز از مسؤلیت چند نکته را فراموش می نماید:

الف- نخستین مسأله ای که "امرالله صالح" می خواهد کتمان نماید تهدیدات حدود دو ماه قبل خودش بود. که از طریق فیسبوک به تمام منتقدینش هوشدار داده همه را تهدید نموده بود که "حافظه قوی" دارد و این دشنام ها را فراموش نخواهد کرد. "من هیچگاه کسی را بخاطر مسایل سیاسی دشنام فردی، خانوادگی و یا قومی نداده ام. هیچگاه کسی را تشویق به استفاده از الفاظ رکیک در برابر دیگران نکرده ام. بنابراین کسانی را که به من دشنام می فرستند نمیتوانم فراموش کنم. هرگز. از انتقاد سالم و سازنده استقبال کرده و میکنم. اما دشنام و دشنام دهنده را فراموش نمیتوانم. این بخش از حافظه ام بسیار قوی است و تکنالوژی نیز به این قوت افزوده است. شک نکنید. گاهی حافظه قوی موجب بیم است." [ویراستاری نشده است- پورتال]

این تهدید که حدود دوماه قبل، یعنی قبل از آن که نتیجه انتخابات تقلبی و کذائی اعلام گردد، صورت گرفته به صراحت می رساند که "امر الله صالح" وقتی امروز می گوید که گویا خودش شاکی نبوده است، دروغ می گوید. وی همزمان

همه را تهدید به تعقیب عدلی نموده، در عمل خواسته است با استفاده از مقام بادآورده، آزادی های مدنی من جمله آزادی قلم، نوشتار و گفتار منتقدانش را محدود نماید.

ب- "امراالله صالح" تلاش می ورزد با جملات نوع استخباراتی به خواننده چنان تلقین نماید که گویا فرودخودش مجزا از به اصطلاح "روند سبز" و با زهم شاخه حقوقی آن است. وی می خواهد بدین طریق در گام اول گلیم خودش را از آب بیرون کشد و درثانی با بزرگ نمائی "روند سبزش" که مردم کابل بحق آن را "حزب جامنک بقه" نام گذاشته اند، هم تبلیغ نوع انتخاباتی نموده باشد و هم برای آینده، مرجع بدنامی را معرفی نماید که اعمال و کردار ضد انسانی اش را به آن حواله می دهد.

۲- در اینجا گذشته از آن که تهدید دو ماه قبل شخص خودش و اطلاع ما از ساختار "حزب جامنک بقه" و مناسبات با "امراالله صالح" و متن دفاعیه فعلی اش همه حکایت از آن دارند که در عقب این استبداد عریان شخص "امراالله صالح" قرار دارد، می توان صریحاً از وی پرسید: آیا با عملکرد "شاخه حقوقی" جامنک بقه موافق هستی و یا مخالف؟ هرگاه موافق هستی چرا خود را در عقب آنها پنهان می داری؟ و اگر مخالف هستی چه مناسباتی بین شاخه حقوقی "حزب جامنک بقه" با رهبری آن وجود دارد؟ از آن هم گذشته با شناختی که تمام مردم افغانستان از میزان دوسیه های خاک خورده و فراموش شده در خارنوالی افغانستان وجود دارد، چه شده است که "تف نرسیده جوش آمده است"؟ یعنی دو روز از شکایت به اصطلاح شاخه حقوقی "حزب جامنک بقه" نگذشته، خارنوالی به کارش آغاز نموده با جلب متهمان، فضای رعب و وحشت را بین کارمندان دولت قایم نموده است؟ آیا معجزه ای صورت گرفته و دیو خارنوالی یکباره از خواب تاریخی اش بیدار شده و یا فرمان های جنابعالی و ارباب بیمار آنرا را تکان داده بیدار نموده است؟ هموطنان گرامی!

این یک قاعده کلی در افغانستان و در تمام جهان در طول تاریخ بوده و اکنون نیز به قوت خود باقیست. آن قاعده کلی روابط متناقض حاکمیت های استبدادی در مواجهه با مردم خودش و قدرت های خارجی می باشد. در طول تاریخ حاکمیت های استبدادی به همان اندازه که می خواهند بر مردم کشور خودشان ظلم و استبداد روا دارند، به همان اندازه چاکر و خادم قدرت های خارجی بوده به گفته مردم کابل از فضلۀ خارجی ها روزه افطار می کنند.

"غنی احمدزی" و رقبایش با تمام دارودسته هایشان به تجربه ثابت ساخته اند که به موازات آن که در مقابل اشغالگران کرنش نشان داده، خود را خاک پای آنها می دانند، همیشه تلاش نموده اند تا علیه مردم از جبر و زورکار گرفته، به عناوین مختلف اتوریتۀ نظام مستعمراتی را در بین مردم ایجاد نمایند. این را باید همه بدایم که دوام عمر آنها مساویست با از بین رفتن حقوق حقۀ مردم.

سرکها ما را می طلبند!